

ಹುಲ್ಲಿತು ಅವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದವೇ? ಹುಲಿಮರಿಗಲು ಹಾಲಿಗಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲ ಅವುಗಳ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಂದೇ ಕಾರಣವೇ? ಬೇಳುಗಳ ವಿಷದ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ಅವು ಹುಟುಕಲಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲವೇ ಅವನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು?...’ ಅತ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಹೋದ.

‘ಆ ಹುಲಿಗಳಿಗಲ್ಲ ಮಂಪರು ಬರಿಸುವ ದ್ರಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಒಡನಾಟ ಸಾಧ್ಯ. ಹುಲಿಯ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅನುಭವಿಗಳಿಗೆ ಆ ವ್ಯಾತ್ಸಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಕರಿತು ಸಾಕಪ್ಪು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿಟ್ಟಿರುವ ನಾನು.’

ಇಲ್ಲೋನೇ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರಂಭಿದಿಂದಲೇ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತಾದರೂ ವಾರೆಂಬೋ ಸಾಣೋನ ವಿವರದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಮತ್ತೆನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಗತೊಂದಿಗೆ.

‘ರಿಗ ಹೇಳು. ಹುಲಿಯೋಂದನ್ನು ಬಂದೂಕಿನಿಂದ ಶೊಟ್ ಮಾಡುವುದು ಬೀತೋ ಅಥವಾ

ಕ್ಯಾಮರಾದಿಂದ ಶೊಟ್ ಮಾಡುವುದು ಬೀತೋ?’ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ತೂರಿಬಿಟ್ಟು ಆತ.

ಆ ಒಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೊಂದರೆ ಏನೇನೋ ಅಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿತು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಜಿಯೋಗ್ರಾಫಿಕ್ ಸಂಸ್ಯಾಯವರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಅಯೋಚಿಸುವ ವಸ್ತುಜೀವಿ ಪೂರೋಗ್ರಾಫಿ ಸ್ವರ್ದಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದಿದ್ದ ಏರೋಫ್ಲೆನ್ ಚಿಟ್ಟೆಯ ಪೂರೋಚೊ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ಬಂತು. ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯೋಂದರ ಮೇಲೆ ಪುಕ್ಕಿರುವ ಚಿಟ್ಟೆ, ಧಾರಾಪಾರ ಮತ್ತೆಯ ರಘಸಕ್ಕೆ ಹಾರಲಾರದೇ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ಆ ಪಟ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿತವಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಆ ಪೂರೋಚೊ ಕೈತಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಜಿಯೋಗ್ರಾಫಿಯವರು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಿಂಪಡೆದುದೂ ಸುಧ್ಯಿಯಾಗಿತ್ತು. ಚಿಟ್ಟೆಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಗೆ ಗೂಡಿ ಬಳಸಿ ಅಂಟಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನೀರನ್ನು ಸ್ತೋಯಾನಿಂದ ಸಿಂಪಡಿಸಿ, ಅದು ರಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತೆ ಹಾರಲಾಗದೇ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕ್ಕಿಕ್ಕಿಡಿದ ಪೂರೋಚೊ ಅದಾಗಿತ್ತು! ಪೂರೋಚೊಕ್ಕಾಗಿ ಪನೆಲ್ಲಾ